

ROMÂNIA
JUDECĂTORIA SECTORUL 1 BUCUREȘTI

SENTINȚA CIVILĂ Nr. 8461/2015

Ședința publică de la 07.05.2015

Instanța constituită din:

PREȘEDINTE: DINCĂ OCTAVIA MARCELA

GREFIER: ELENA AMARIEI

Pe rol judecarea cauzei civile privind pe reclamantul AFODORCI IONEL și pe pârâta DIRECTIA GENERALA DE EVIDENTA A PERSOANELOR MUNICIPIUL BUCURESTI, pârâta BRD GROUPE SOCIETE GENERALE SA, pârâatul BIROUL DE CREDIT SA, având ca obiect pretenții REJUDECARE DOSAR 20684/299/2012.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică de la 16.04.2015, fiind consemnate în încheierea de ședință de la acea data care face parte integrantă din prezenta și când instanța a amânat pronunțarea în mod succesiv, pentru data de 23.04.2015, pentru data de 30.04.2015 iar apoi pentru astăzi, data de 07.05.2015, când, deliberând, a hotarat urmatoarele:

INSTANȚA,

I. ÎN CEEA CE PRIVEȘTE PROCEDURA:

A. Cererea de chemare în judecată

1. Prin cererea înregistrată pe rolul Judecătoriei Sectorului 1 București la data de 17.05.2012, sub număr de dosar 20684/299/2012, reclamantul AFODORCI IONEL a chemat în judecată pe pârâții DIRECTIA GENERALA DE EVIDENTA A PERSOANELOR – MUNICIPIUL BUCURESTI, BRD – GROUPE SOCIETE GENERALE SA si BIROUL DE CREDIT SA, solicitând instanței ca prin hotărârea pe care o va pronunța să dispună obligarea pârâților la plata despăgubirii morale și financiare fata de reclamant și a cheltuielilor de judecată.

Reclamantul a apreciat obiectul cererii la suma de 450.000 lei.

2. În fapt, reclamantul a arătat că la data de 04.07.2006 a predat Serviciului Public Comunitar de Evidenta a Persoanelor Biroul 2 cartea sa de identitate intrucat si-a schimbat domiciliul.

Cu aceasta carte de identitate un cetatean neidentificat s-a prezentat la BRD GSG Sucrala Gara de Nord la data de 10.08.2006 și a ridicat un credit de nevoi personale în cuantum de 30.700 lei, aducând în sprijinul cererii și documente dolosive întocmite pe numele sau și semnate în fals cu mai multe semnături din imaginație, lasând falsa impresie ca apartin reclamantului, documente care nu si-ar fi atins scopul scontat daca Biroul de Credit SA nu ar fi oferit informatii despre reclamant catre BRD GSG, la cererea acestora, sau daca Biroul de Credit SA i-ar fi trimis instiințare, asa cum prevede art.12 alin.2 din Legea nr.677/2001, instiințare prin care sa fie informat de solicitarea bancii.

Prin vadita neglijenta in serviciu a functionarilor de la SPCEP sau complicitatea lor la un grup infraccional, au adus reclamantului un grav prejudiciu de imagine a unei persoane oneste, prin incalcarea Legii nr.677/2001 publicata in M.O. la data de 12.12.2001.

Prin neglijenta functionarilor BRD GSG sau complicitatea lor la un grup infractional, acest caz de furt de identitate a avut ecou in sanul familiei cat si in societate, fiind somat sa restituie creditul integral, inclusiv penalitatile aferente, iar ulterior banca a formulat plangere penala impotriva sa. In plangerea penala s-a stipulat ca au fost luate doua credite: unul in data de 10.08.2006 in suma de 30.700 lei, iar un al doilea, la data de 10.08.2009, fiind ridicata in numerar suma de 30.690 lei.

Hartuit si amenintat de politie, molestat in plina strada de persoane necunoscute reclamantului, somat de firma de recuperare EOS, a fost obligat sa solicite o expertiza psihiatrica la Spitalul Alexandru Obregia, unde a fost diagnosticat cu tulburare anxioasa si insomnie cronica pentru care a primit tratament ambulatoriu, fiindu-i grav afectata si profesia de scriitor.

Totodata si familia sa, compusa din sotie si trei copii, a fost grav afectata, organele de politie dispunand in final expulzarea familiei din domiciliul legal in care locuia din 04.07.2006.

Reclamantul a mentionat ca in dosarul penal nr.19009/P/2009 s-a constatat de catre organele de cercetare penala nevinovatia sa.

A precizat reclamantul ca este indubitabila legatura de cauzalitate dintre prejudiciul produs si faptele ilicite a celor trei parate, care prin actiunea lor facuta cu intentie au urmarit un scop injust si nelegal.

Fata de cele aratate, reclamantul a considerat ca sunt intrunite conditiile angajarii raspunderii delictuale a paratelor, motiv pentru care a solicitat admiterea actiunii asa cum a fost formulata.

3. În drept, au fost invocate dispozițiile art. 998-999 Cod civil.

B. Apărări

4. Pârâta DIRECTIA GENERALA DE EVIDENTA A PERSOANELOR A MUNICIPIULUI BUCURESTI a formulat întâmpinare, prin care a invocat exceptia lipsei calitatii procesuale pasive – f.45-47.

C. Alte aspecte procedurale

5. Prin cererea precizatoare depusa in sedinta publica de la 04.10.2012 – f.24-25, reclamantul a invederat instantei ca intelege sa solicite obligarea paratelor in solidar la plata sumei de 351.000 lei cu titlu de daune morale si 99.780 lei reprezentand patrimoniul familiei dobandit in decurs de 20 de ani.

6. Prin incheierea din Camera de Consiliu de la 11.10.2012 pronuntata de Judecatoria Sectorului 1 Bucuresti in dosarul nr.20684/299/2012, a fost admisa cererea de ajutor public judiciar formulata de reclamant si s-a dispus scutirea acestuia de la plata taxei de timbru – f.40.

7. Prin sentinta civila nr.24485/2012 din 20.12.2012 pronuntata de Judecatoria Sectorului 1 Bucuresti in dosarul nr.20684/299/2012, a fost respinsa exceptia lipsei calitatii procesuale pasive a paratei Directia Generala de Evidenta a Persoanelor a Municipiului Bucuresti ca neintemeiata, a fost admisa în parte cererea precizata formulata de reclamant si obligate paratele, în solidar, la plata către reclamant a sumei de 351.000 lei cu titlu de daune morale.

Prin decizia civila nr.55A din 17.01.2014 pronuntata de Tribunalul Bucuresti Sectia a III-a civila in dosarul; nr.20684/299/2012, instanta de apel a admis apelurile formulate de apelanta-parata Directia Generala de Evidență a Persoanelor Municipiului Bucuresti, apelanta-pârâtă BRD -GROUPE SOCIETE GENERALE SA și apelanta-pârâtă SC Biroul de Credit SA împotriva sentinței civile nr. 24485/20.12.2012 pronunțată de Judecătoria Sectorului 1 București în dosarul nr. 20684/299/2012, a desfiintat sentinta civila apelata si a trimis cauza spre rejudecare primei instante.

Aceasta decizie civila a fost mentinuta prin decizia civila nr.1641R din 31.10.2014 pronuntata de Curtea de Apel Bucuresti Sectia a IV –a civila in dosarul nr.206874/299/2012, prin care s-a constatat nul recursul declarat de recurentul-reclamant Afodorcei Ionel împotriva deciziei civile nr.55A/17.01.2014 pronunțată de Tribunalul București – Secția a III-a Civilă în dosarul nr.20684/299/2012 și a fost respins ca nefondat recursul declarat de recurenta-pârâtă SC B.R.D. Groupe Societe Generale SA împotriva deciziei civile nr.55A/17.01.2014 pronunțată de Tribunalul București – Secția a III-a Civilă.

8. Cauza a fost înregistrată pe rolul Judecatoriei Sectorului 1 Bucuresti la data de 30.12.2014 sub nr.dosar 67216/299/2014.

Prin cererea depusa la data de 13.02.2015, prin serviciul Registratura al instantei, reclamantul si-a majorat pretentiile ce reprezinta daune morale de la 351.000 lei la 702.000 lei – f.15.

Pârâta BRD – GROUPE SOCIETE GENERALE SA a depus note de sedinta prin care a solitat respingerea cererii reclamantului de obligare a paratelor la plata sumei de 702.000 lei cu titlu de daune morale, in principal, ca inadmisibila, iar, in subsidiar, ca tardiva – f.36-38.

Prin incheierea de sedinta din data de 19.03.2015, in temeiul art.137 alin.2 Cod proc.civ., instanta a unit cu fondul cauzei exceptia lipsei calitatii procesuale pasive a paratei Directia Generala de Evidenta a Persoanelor Municipiul Bucuresti – f.39-40.

Prin incheierea de sedinta din data de 16.04.2015, instanta a respins cererea reclamantului de majorare a pretentiilor ce reprezinta daune morale de la 351.000 lei la 702.000 lei, ca inadmisibila, cu motivarea cuprinsa in aceasta incheiere.

D. Probe

9. În prezenta cauză a fost administrată proba cu înscrisuri.

II. ÎN FAPT

10. În urma analizării materialului probator administrat in cauza, instanța reține următoarea situație de fapt:

11. La data de 04.07.2006 reclamantul AFODORCI IONEL a predat Biroului de Evidenta a Persoanelor nr.2 din cadrul Serviciului Public Comunitar de Evidenta a Persoanelor Sector 4 cartea sa de identitate seria RD nr.076064, cu ocazia depunerii cererii pentru eliberarea unui nou act de identitate ca urmare a schimbarii domiciliului, cerere înregistrată în „Registrul de evidenta eliberari carti de identitate” la pozitia 6314 din 04.07.2006, noua carte de identitate fiind tiparita la data de 17.07.2006, pentru care reclamantul a semnat de primire la data de 24.07.2006. Conform procesului verbal de distrugere, cartea de identitate seria RD nr.076064 a fost distrusa la data de 08.09.2006. Aceasta situatie de fapt rezulta din continutul raspunsului nr.157915/20.09.2010 dat de Serviciul Public Comunitar de Evidenta a Persoanelor Biroul nr.2 din cadrul Primariei Sectorului 4 petittiei reclamantului, precum si din noua carte de identitate a reclamantului – a se vedea f. 51 si f.53 din dos.20684/299/2012.

Solicitarea reclamantului privind noul domiciliu s-a facut pentru apartamentul detinut de soacra sa Matei Natalia in baza contractului de vanzare-cumparare nr.6527/31.10.2002 si a declaratiei uzufructuarei Matei Natalia (f.49 din dos.20684/299/2012), fapt confirmat de raspunsul nr.156680/01.09.2011 dat de Serviciul Public Comunitar de Evidenta a Persoanelor Biroul nr.2 din cadrul Primariei Sectorului 4 petittiei reclamantului privind domiciliile acestuia de la data de 01.01.1990 la zi, precum si de copia certificatului de casatorie – f.55 si f.57 din dos.20684/299/2012.

La data de 10.08.2006 la sediul BRD-GSG Agentia Gara de Nord s-a prezentat o persoana care s-a recomandat a fi Afodorcei Ionel domiciliat in Bucuresti, Str.Parincia

nr.1, bl.14, sc.1, ap.41, sc.4 si care a obtinut un credit de nevoi personale in cuantum de 30.700 lei, suma ce a fost ridicata in numerar la 10.08.2006. Pentru a-si dovedi identitatea, aceasta persoana a prezentat cartea de identitate seria RD nr.076064 (f.110 din dos.TB), iar in dovedirea veniturilor a prezentat o adeverinta de salariu si o copie a contractului de munca eliberate in numele SC Remat Colect Import Export SRL – a se vedea f.60-66 din dos.20684/299/2012.

Ulterior, pe baza constatarii tehnico-stiintifice grafoscopice s-a stabilit ca mentiunile olografe din inscrisurile folosite pentru obtinerea creditului, respectiv cerere de credit, contract individual de munca, actele aditionale nr.1 si 2 la acest contract, adeverinta de venit – f.97-105 din dos.TB, acte depuse de catre parata BRD GSG, nu au fost executate de catre reclamant.

Incepand cu luna martie 2007 reclamantul a inceput sa primeasca la vechea adresa solicitari din partea paratei BRD GSG referitoare la achitarea unui pretins credit obtinut, iar la data de 06.05.2010 a fost emisa si instiintarea de plata din partea EOS KSI Romania SRL, prin care reclamantul a fost instiintat ca urmeaza sa plateasca suma de 50.453,56 RON reprezentand debit initial, dobanda, penalizari si taxa de administrare – a se vedea f.69, 71, 73 si 82 din dos.20684/299/2012 si f.141-159 din dos.TB.

La data de 02.11.2009 parata BRD-Groupe Societe Generale SA a formulat impotriva reclamantului si plangere penala pentru savarsirea faptelor de inselaciune, fals material in inscrisuri oficiale, uz de fals si fals privind identitatea, inasa prin rezolutia de neincepere a urmaririi penale din 24.11.2010 a Ministerului Public - Parchetul de pe langa Judecatoria Sectorului 1 – emisa in dosarul penal nr.19009/P/2009 a fost confirmata neinceperea urmaririi penale fata de reclamant, avand in vedere ca in urma efectuarii constatarii tehnico-stiintifice grafoscopice s-a stabilit ca mentiunile olografe din inscrisurile folosite pentru obtinerea creditului nu au fost executate de catre reclamant – a se vedea f.27-33 din dos.20684/299/2012.

Ca urmare acestei situatii, devenit „datornic” – a se vedea raspunsul nr.73287/04.10.2010 dat de Biroul de Credit – f.96-97 si 101 din dos.20684/299/2012, reclamantul a intrepris nemumarate demersuri catre autoritati pentru gasirea vinovatilor, reclamand furtul identitatii sale in obtinerea in mod fraudulos a unui credit pe care acesta niciodata nu l-a contractat – a se vedea f.100, 102-126, 128, 130-131 din dos.20684/299/2012, demersuri ramase fara rezultat, reclamantul recurgand si la proteste stradale – f.34-37, f.147-149 din dos.20684/299/2012. In acest sens este edificatoare adresa emisa de DGPMB Politia Sectorului 1 Serviciul de Investigare a Fraudelor din data de 23.02.2012 – f.164 din dos.20684/299/2012.

In acest context, sanatatea reclamantului s-a deteriorat in mod grav, acesta fiind diagnosticat cu tulburare anxioasa si insomnie cronica pentru care a primit tratament ambulatoriu – a se vedea f.86-87 din dos.20684/299/2012 si f.120-124, fiindu-i grav afectata si profesia de scriitor – f.89-91 din dos.20684/299/2012. In acelasi timp, reclamantului i-a fost afectata si viata de familie, acesta intrand in conflict cu familia sotiei sale din cauza situatiei create, dar si cu alte persoane, printre care angajati ai bancii, ajungandu-se la formularea de plangeri penale cu sesizarea organelor de politie – a se vedea f.126, f.160-161, f.163 din dos.20684/299/2012, f.154-157, precum si f.160 din dos.TB, f.192-214, f.222-223, in prezent reclamantul impreuna cu familia sa locuind cu chirie.

Abia in anul 2011, prin adresa emisa de BRD – GSG la data de 24.07.2011, i s-a adus la cunostinta reclamantului faptul ca incepand cu data de 20.01.2011 creanta aferenta creditului cu care figura in evidentele bancii a fost stearsa, nemaifiind

inregistrat nici in Biroul de Credit – f.158 din dos.20684/299/2012 si f.77 din dos.TB, f.215-218.

La data de 10.03.2014 reclamantul a depus plangere penala impotriva casierului BRD GSG Sucursala Gara de Nord si a numitei Balan Roxana Ionela, plangere aflata in curs de solutionare – f.108-110.

III. ÎN DREPT

A. Reglementări incidente

12. Art. 998-999 și art.1169 din Codul civil de la 1864.

B. Soluția instanței

13. Făcând aplicarea dispozițiilor legale de mai sus circumstanțelor speței, instanța constată că acțiunea reclamantului este în parte întemeiată. Soluția instanței se întemeiază pe următoarele argumente:

14. Aceasta fiind situația de fapt expusa anterior, instanța reține că pentru obligarea la plata despăgubirilor este necesar ca prejudiciul să fi fost produs printr-o faptă ilicită. Deși în art.998 C.civ. se vorbește de „orice faptă care cauzează altuia prejudiciu”, atât literatura, cât și practica judecătorească sunt unanime în a considera că prevederea menționată se referă numai la fapta ilicită cauzatoare de prejudicii, ca element al răspunderii.

De altfel, pornind de la această premisă, referitor la răspunderea civilă delictuală a persoanelor juridice, Decretul nr.31/1954 menționează expres răspunderea pentru „fapta ilicită” – art.35 alin. Final.

Instanța reține că, în temeiul art. 998 – 999 Cod civil, răspunderea civilă delictuală este un raport juridic obligațional izvorând dintr-o faptă ilicită cauzatoare de prejudicii, în cadrul acestui raport persoana vinovată fiind obligată să repare daunele suferite de cealaltă parte. Așa cum rezultă din norma legală menționată mai sus, pentru angajarea răspunderii civile delictuale pentru fapta proprie trebuie îndeplinite în mod cumulativ patru condiții: trebuie să existe un prejudiciu, fapta ilicită, o legătură de cauzalitate între faptă și prejudiciu și vinovăția autorului.

Astfel, pentru a dispune repararea prejudiciului moral și material solicitat, instanța trebuie să stabilească întrunirea cumulativă a condițiilor prevăzute de art. 998-999 Cod civil, pentru angajarea răspunderii civile delictuale pentru fapta proprie a părților, respectiv: existența unui prejudiciu, a faptei ilicite, a raportului de cauzalitate între fapta ilicită și prejudiciu, precum și a vinovăției celui care a cauzat prejudiciul, constând în neglijența cu care a acționat, iar în privința prejudiciului moral, și criteriile de determinare a măsurii în care o despăgubire bănească poate compensa un astfel de prejudiciu, întrucât dacă prejudiciul nu este susceptibil de evaluare bănească, el este un prejudiciu moral (nepatrimonial, denumit tradițional “daune morale”).

Mai trebuie spus că, prejudiciul moral este cel care rezultă din vătămarea unui drept, interes personal nepatrimonial și nu este susceptibil de evaluare bănească, aceasta pentru că, spre deosebire de prejudiciul material, care fie diminuează patrimoniul victimei, fie îl lipsește de un beneficiu pecuniar viitor, dauna morală nu aduce nici o pierdere de ordin pecuniar.

Instanța reține ca sunt aplicabile în speța și prevederile art. 8 din Convenția pentru apararea drepturilor omului și a libertăților fundamentale-cunoscuta și sub denumirea de Convenția Europeană a Drepturilor Omului, ale cărei dispoziții mai favorabile sunt aplicabile direct în dreptul român, potrivit art. 11 și 20 din Constituție. Este incidenta în prezenta cauza și jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului în materie, sistemul european de protecție având în vedere și aceasta sursa, ce completează Convenția, formând un bloc de conventionalitate și fiind totodată direct aplicabilă, inclusiv pentru dreptul intern român.

Art.8 al Convenția Europene a Drepturilor Omului prevede în alin.1 ca „Orice persoană are dreptul la respectarea vieții sale private și de familie, a domiciliului său și a corespondenței sale”. Conform alin.2, „Nu este admis amestecul unei autorități publice în exercitarea acestui drept decât în măsura în care acest amestec este prevăzut de lege și dacă constituie o măsură care, într-o societate democratică, este necesară pentru securitatea națională, siguranța publică, bunăstarea economică a țării, apărarea ordinii și prevenirea faptelor penale, protejarea sănătății sau a moralei, ori protejarea drepturilor și libertăților altora”.

Aceste prevederi se regăsesc și în alte reglementări internaționale, respectiv art.12 al Declarației Universale a Drepturilor Omului, art.17 din Pactul Internațional privind drepturile civile și politice, precum și art.17 alin.1 și art.11 alin.2 din Convenția Americană a Drepturilor Omului.

Trebuie amintită și jurisprudența Curții în acest sens, respectiv cauza nr.2346/02 *Pretty c Marii Britanii* hotărârea din 29 aprilie 2002, potrivit căreia noțiunea de „viață privată” este o noțiune largă, nesusceptibilă de o definiție exhaustivă. Ea cuprinde integritatea fizică și morală a persoanei. Poate uneori să înglobeze aspecte ale identității fizice și sociale a unui individ, Curtea considerând că noțiunea de autonomie personală reflectă un principiu important care susține interpretarea garanțiilor articolului 8. Rezultă de aici principalele câmpuri de aplicare a noțiunii de „viață privată” în interpretarea dată de Curte: identitatea personală, integritatea fizică și morală, colectarea și folosirea informațiilor ori viața sexuală.

Nu în ultimul rând, în cauză sunt aplicabile și dispozițiile prevăzute de Legea nr.677/2001 pentru protecția persoanelor cu privire la prelucrarea datelor cu caracter personal și libera circulație a acestor date.

În speta, instanța reține că reclamantul a făcut dovada întrunirii cumulative a condițiilor prevăzute de art.998-999 Cod civil pentru angajarea răspunderii pentru fapta proprie a paratelor **DIRECȚIA GENERALĂ DE EVIDENȚA A PERSOANELOR – MUNICIPIUL BUCUREȘTI** și **BRD – GROUPE SOCIETE GENERALE SA** prin proba cu înscrisuri administrate în cauză, în conformitate cu disp.art.1169 Cod civil.

Astfel, în ceea ce privește pe pârâta **DIRECȚIA GENERALĂ DE EVIDENȚA A PERSOANELOR – MUNICIPIUL BUCUREȘTI**, instanța reține că, potrivit art.6 alin.2 (în forma în vigoare la data de 04.07.2006) „Se înființează, în subordinea Consiliului General al Municipiului București, Serviciul public comunitar de evidență a persoanelor al municipiului București, prin reorganizarea serviciului de stare civilă din aparatul propriu al Consiliului General al Municipiului București, precum și a sectorului evidență populației al Serviciului independent de evidență informatizată a persoanei al municipiului București din cadrul Direcției Generale de Evidență Informatizată a Persoanei”.

Conform art.7 lit. d (în forma în vigoare la data de 04.07.2006), „Serviciile publice comunitare județene, respectiv al municipiului București, îndeplinesc următoarele atribuții principale: d) asigură emiterea certificatelor de stare civilă, a cărților de identitate și a cărților de alegător”.

Totodată, potrivit art.18 alin.1 lit. c din OUG nr.97/2005 (în forma în vigoare la data de 04.07.2006), „Serviciile publice comunitare de evidență a persoanelor eliberează o nouă carte de identitate în următoarele cazuri: în cazul schimbării domiciliului”.

Calitatea procesuală pasivă, ca și condiție de exercițiu a acțiunii civile, presupune existența unei identități între persoana pârâtului și cel obligat în raportul juridic dedus judecării. Întrucât reclamantul este acela care declanșează procedura

judiciară, acestuia îi revine obligația de a justifica atât calitatea sa procesuală, cât și calitatea procesuală a pârâtului. Această obligație își are temeiul în dispozițiile art. 112 Cod procedură civilă care prevede că cererea de chemare în judecată trebuie să cuprindă, printre alte elemente, obiectul, precum și motivele de fapt și de drept pe care se întemeiază pretenția reclamantului. Prin indicarea pretenției sale, precum și a împrejurărilor de fapt și de drept pe care se bazează această pretenție reclamantul justifică îndreptățirea de a introduce cererea împotriva unui anumit pârât.

Având în vedere dispozițiile legale anterior citate, instanța va respinge excepția lipsei calității procesuale pasive a pârâtei ca neîntemeiată, constatând ca reclamantul a făcut dovada existenței identității între persoana acestei parate și persoana despre care a pretins ca ar fi obligată în raportul juridic dedus judecării, la aceasta parata reclamantul predând cartea sa de identitate.

În ceea ce privește pârâtul BIROUL DE CREDIT SA, instanța reține faptul că paratul nu a oferit nicio informație despre reclamant, dovada fiind raportul de credit eliberat la solicitarea paratei BRD GSG în data de 04.08.2006, aflat la dosarul cauzei – f.98.

Potrivit art.12 alin.2 din Legea nr.677/2001 (în forma în vigoare la data de 04.07.2006), „În cazul în care datele nu sunt obținute direct de la persoana vizată, operatorul este obligat ca, în momentul colectării datelor sau, dacă se intenționează dezvăluirea acestora către terți, cel mai târziu până în momentul primei dezvăluiri, să furnizeze persoanei vizate cel puțin următoarele informații, cu excepția cazului în care persoana vizată posedă deja informațiile respective: a) identitatea operatorului și a reprezentantului acestuia, dacă este cazul; b) scopul în care se face prelucrarea datelor; c) informații suplimentare, precum: categoriile de date vizate, destinatarii sau categoriile de destinatari ai datelor, existența drepturilor prevăzute de prezenta lege pentru persoana vizată, în special a dreptului de acces, de intervenție asupra datelor și de opoziție, precum și condițiile în care pot fi exercitate; d) orice alte informații a căror furnizare este impusă prin dispoziție a autorității de supraveghere, ținând seama de specificul prelucrării.”

Astfel, instanța reține că obligația de informare prevăzută de textul de lege enunțat anterior este îndeplinită prin semnarea de către persoana vizată a unui acord de consultare, prelucrare și transmitere a datelor la Biroul de Credit. Acest acord conține toate informațiile prevăzute la art.12 alin.2. Așadar, la momentul consultării bazei de date a Biroului de Credit și eliberării raportului de credit, persoana vizată, clientul bancii, posedă deja informațiile respective și, conform excepției prevăzute la art.12 alin.2, informarea acesteia de către Biroul de Credit referitoare la dezvăluirea datelor nu mai era necesară. Totodată, potrivit art.9 din Decizia nr.105/2007 cu privire la prelucrările de date cu caracter personal efectuate în sistemele de evidență de tipul birourilor de credit, emisă de Autoritatea Națională de Supraveghere a Prelucrării Datelor cu Caracter Personal, informarea persoanelor vizate, prevăzută la art.12 alin.2 din Legea nr.667/2001, se realizează exclusiv de către participant. Prin urmare, Biroul de Credit nu are obligația verificării existenței acestui acord sau a identității persoanei care l-a dat. Rezultă faptul că atribuțiile Biroului de Credit se limitează la înregistrarea electronică a informațiilor referitoare la produsele de tip credit, astfel cum sunt comunicate de participanți, și comunicarea acestor informații, sub forma raportului de credit, la cererea participantului, motiv pentru care nu se poate reține în sarcina acestui parat săvârșirea vreunei fapte ilicite constând în oferirea de informații către parata BRD GSG, la solicitarea acesteia, și neinformarea reclamantului despre solicitarea BRD GSG conform art.12 alin.2 din Legea nr.677/2001.

În continuare, instanța reține că, potrivit art. 998 C.civ. „orice faptă a omului care cauzează altuia un prejudiciu, obligă pe acela din a cărui greșală s-a ocazionat, a-l repara”, iar în baza art. 999 C.civ. „omul este responsabil nu numai de prejudiciul ce a cauzat prin fapta sa, dar și de acela ce a cauzat prin neglijența sau imprudența sa.”

Răspunderea delictuală leagă un raport între autorul unei conduite sociale latissimo sensu sau titularul unei situații, calității anume, și victima unui prejudiciu în legătură cu această conduită.

Cum potrivit art.998 cod civil, fapta ilicită, ca element al responsabilității, este propriu-zis fapta cauzatoare de prejudiciu, ea nu este un element distinct al responsabilității, ci subsumată, integrată chiar elementului cauzalității, care întemeiază reparațiunea și poate chiar responsabiliza. Practic, ea este o componentă a conexiunii cauzale, fiind de fapt cauza însăși a prejudiciului.

Prin faptă ilicită se înțelege o acțiune sau inacțiune care a vatamă drepturile patrimoniale sau nepatrimoniale ale unei persoane, producând o dauna materială (cuantificabilă în mod obiectiv) sau morală (cuantificabilă în mod subiectiv), iar prejudiciul se definește ca o vatamă a drepturilor patrimoniale sau nepatrimoniale suferită de o persoană ca urmare a faptei ilicite săvârșite de alta persoană. Indiferent de natura sa patrimonială (evaluabilă în bani) sau morală, prejudiciul trebuie să fie real, efectiv (în sensul de actual, cert), personal (în sensul de a afecta drepturile subiective din patrimoniul celui care se pretinde vatamat), iar nu unul prezumat, potential.

Totodată, pentru a se angaja răspunderea unei persoane trebuie ca între fapta săvârșită de aceasta și prejudiciul suferit de victimă să existe un raport de cauzalitate, în sensul că acea faptă a provocat acel prejudiciu. Fără cauzalitate prejudiciul (chiar constat) nu poate fi reparabil, însuși caracterul său injust fiind imprimat de faptul cauzării lui sociale, pe lângă acela că rezidă în leziunea unor interese demne de protecție – valori morale, materiale, economice, indiferent că sunt ori nu consacrate prin drepturi subiective.

Existența faptei ilicite poate fi reținută în cazul în care, încălcându-se normele dreptului obiectiv, sunt cauzate prejudicii dreptului subiectiv aparținând unei persoane. Or, raportat la situația concretă din speță se poate constata că, datorită lipsei de diligență cu care au acționat cele două parate, prin organele lor cu prilejul exercitării funcției lor, respectiv neverificarea identității clientului bancii, precum și a identității beneficiarului real al împrumutului solicitat, banca a acordat un împrumut substanțial unei persoane pretinzând că este reclamantul pe baza unui act de identitate, care, deși scriptic distrus, s-a dovedit a fi încă în circuitul civil.

Ca urmare, reclamantul i s-a produs un prejudiciu moral, rezultat ca urmare „furtului identității sale” de către o persoană până în prezent neidentificată, care profitând de lipsa de diligență cu care au acționat cele două parate, prin organele lor cu prilejul exercitării funcției lor, a reușit să obțină în numerar suma de 30.700 lei cu titlu de împrumut (activitate comercială curentă a băncii), astfel că, din cauza situației create, viața privată a reclamantului a fost grav afectată.

Legătura de cauzalitate între fapta ilicită și prejudiciul moral rezultă implicit din mecanismul prezumției în sensul că existența prejudiciului moral rezultă din chiar săvârșirea faptei ilicite săvârșită.

Vinovăția părâtelor este determinată prin raportarea comportamentului acestora, în speță neverificarea identității clientului bancii, precum și a identității beneficiarului real al împrumutului solicitat și existența în circuitul civil a unui act de identitate scriptic distrus, la comportamentul onest al reclamantului, care nu a solicitat niciodată acest împrumut, fapt pe deplin dovedit.

Instanta retine ca repararea integrală a prejudiciului reprezintă principiul de bază al răspunderii civile delictuale, consacrat de dispozițiile art. 998 C.civ., în termeni precizi și cuprinzători, ce evocă neîndoiește ideea reparării daunei în totalitatea sa, fără nicio restrângere sau limitare în raport de natura intrinsecă a acestuia.

Deși cuantificarea prejudiciului moral nu este supusă unor criterii legale de determinare, daunele morale se stabilesc prin apreciere, ca urmare a aplicării criteriilor referitoare la consecințele negative suferite de cei în cauză, în plan fizic, psihic și afectiv, importanța valorilor lezate, măsura în care acestea au fost lezate, intensitatea cu care au fost percepute consecințele vătămării.

Toate aceste criterii se subordonează conotației aprecierii rezonabile, pe o bază echitabilă, corespunzătoare prejudiciului real și efectiv produs, astfel încât să nu se ajungă la o îmbogățire fără justă cauză a celui care pretinde daunele morale.

Reclamantul a solicitat repararea prejudiciului moral prin obligarea paratelor la plata sumei de 351.000 lei, așa încât, statuând în echitate (în lipsa unor criterii legale), instanța apreciază că prejudiciul moral suferit poate fi reparat prin acordarea unei despăgubiri de 351.000 lei, în contextul în care reclamantul, cunoscut pentru activitatea sa literară și pentru publicarea volumului „Fabule”, i s-a produs un grav prejudiciu moral, fiindu-i afectată direct viața privată în toate planurile inclusiv starea de sănătate, acesta fiind diagnosticat la data de 10.05.2010 cu tulburare anxioasă și insomnie cronică, astfel cum rezulta din scrisoarea medicală eliberată de Spitalul Alexandra Obregia, fiind totodată supus unui tratament inadecvat din partea autorităților.

Instanta va respinge capatul de cerere privind restituirea sumei de 99.780 lei reprezentând patrimoniul familiei dobândit în decurs de 20 de ani, ca neîntemeiat, văzând ca reclamantul, deși îi revenea această obligație conform art.1169 C.civ., nu a probat temeinicia sa.

Dând eficiență juridică considerentelor anterioare, instanța va admite în parte cererea reclamantului și va obliga paratele DIRECTIA GENERALA DE EVIDENTA A PERSOANELOR – MUNICIPIUL BUCURESTI și BRD – GROUPE SOCIETE GENERALE SA, în solidar, să plătească reclamantului suma de 351.000 lei cu titlu de daune morale.

Cheltuieli de judecată

15. În temeiul art.274 din Codul de procedura civilă de la 1865 și a principiului disponibilității acțiunii civile, instanța va lua act ca partile nu au solicitat cheltuieli de judecată.

PENTRU ACESTE MOTIVE,
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂȘTE

Respinge excepția lipsei calității procesuale pasive a pârâtei Direcția Generală de Evidență a Persoanelor – Municipiul București, ca neîntemeiată.

Admite în parte cererea formulată de reclamantul AFODORCI IONEL cu domiciliul în sector 4, București, str. _____, nr. 7, bl. 63, ap. 17, respectiv sector 4, București, str. _____, nr. 2-12, bl. F 2, ap. 108, în contradictoriu cu pârâta DIRECTIA GENERALA DE EVIDENTA A PERSOANELOR MUNICIPIUL BUCURESTI cu sediul în sector 4, București, str. Bibescu Vodă, nr. 1, pârâta BRD GROUPE SOCIETE GENERALE SA cu sediul în sector 1, București, b-dul Ion

Mihalache, nr. 1-7, pârâutul BIROUL DE CREDIT SA cu sediul in sector 3, București, str. Sfânta Vineri, nr. 29.

Obligă pârâtele Direcția Generală de Evidență a Persoanelor – Municipiul București și BRD Groupe Societe Generale SA , în solidar, la plata către reclamant a sumei de 351.000 lei cu titlu de daune morale.

la act că părțile nu au solicitat cheltuieli de judecată.

Cu apel în termen de 15 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința publică de la 07.05.2015.

PREȘEDINTE,

GREFIER,

Pentru judecator aflat in C.O.
semneaza presedintele instantei .

Pentru grefier aflat in
C.O.semneaza grefierul sef.

LumeaJustitiei.ro